

تشکیل قرارگاهی برای نظارت مستمر برای اجرای حدنگار

به گفته سخنگوی کمیسیون اصل نود مجلس شورای اسلامی با هدف نظارت مستمر برای اجرای حدنگار در کشور قرارگاهی با محوریت سازمان ثبت، کمیسیون اصل نود مجلس، سازمان بازرسی کل کشور، وزارت اطلاعات و دستگاه‌های دخیل تشکیل می‌شود. به گزارش ایسنا، علی خضریان با اشاره به جلسه کمیسیون اصل نود درباره نظارت مستمر کمیسیون بر اجرای قانون جامع حدنگار گفت: براساس قانون اجرای قانون جامع حدنگار از سال ۹۲ تا سال ۹۵ از وظایف سازمان ثبت بود منتها به طور کامل اجرا نشده است؛ با ورود کمیسیون اصل نود در دوره یازدهم و تشکیل کارگروهی اجرای دقیق آن مورد ارزیابی قرار گرفت و نتیجه آن جلوگیری از موازی کاری‌ها و تخصیص بودجه‌های اضافی برای حدنگاری بود.

او گفت: اجرای ۱۰۰ درصدی حدنگاری از مطالبات حضرت آقا بود اما متأسفانه دولت با وجود اینکه حدود ۴۰ درصد از کار حدنگاری اراضی کشور باقی مانده است، تاکنون در پیش نویس لایحه برنامه هفتم توسعه اشاره‌ای به حدنگاری نکرده که امید می‌رود این موضوع تا پیش از ارسال رسمی لایحه اصلاح شود. ضمن اینکه ترغیب اشخاص و کشاورزان برای اخذ اسناد حدنگاری شده نیز در برنامه دولت دیده نشده است. او ادامه داد: مقرر شد سازمان ثبت گزارشی برای حل این مشکل ارائه کند و کمیسیون اصل نودم قانون اساسی نیز به سرعت برای اصلاح لایحه برنامه این گزارش را به کمیسیون تلفیق بودجه بدهد. همچنین با هدف نظارت مستمر برای اجرای حدنگار در کشور قرارگاهی با محوریت سازمان ثبت، کمیسیون اصل نود مجلس، سازمان بازرسی کل کشور، وزارت اطلاعات و دستگاه‌های دخیل تشکیل شود؛ همچنین جلسات مستمری برگزار شده و گزارشات دوره‌ای آن دریافت و آسیب شناسی شود.

علی لاریجانی بیان کرد تولد بیمار گونه پرو کراسی در ایران قبل از انقلاب

عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام گفت: از زمانی، تصور اشتباهی در کشور شکل گرفت که سیستم دیوانی مافیاست و این مجوزی شد تا اعضای ستادهای انتخاباتی وارد امور دیوانی شوند و در نتیجه امور دیوانی فرجه اما کم‌خاصیت شود. به گزارش ایسنا، علی لاریجانی در همایش گرامیداشت کریم مجتهدی، مترجم و فیلسف‌پژوه بیان کرد: پروکراسی در کشور ما از قبل انقلاب به شکل بیمارگونه‌ای متولد شد، به خصوص در دهه پنجاه که درآمد نفتی بیشتر شد شغل دولتی بیشتر یک جایگاهی برای زندگی ساکن شد نه پویایی برای تصمیم‌سازی در اداره امور کشور. بعد از انقلاب افرادی تحصیلکرده بنا به ضرورت وارد سیستم دیوانی کشور شدند و تجربیاتی هم پدید آوردند. او تصریح کرد: اما تصور اشتباهی در کشور ما شکل گرفت که سیستم دیوانی مافیاست و این را مجوزی برای خود ساختند که اعضای ستادهای انتخاباتی خود را در امور دیوانی به صورت گسترده وارد کنند تا نتیجه این شود که امور دیوانی فرجه اما کم‌خاصیت شود. او ادامه داد: این روند در نهایت منجر به این شد که سیستم دیوانی از توانمندی لازم برای تصمیم‌سازی در زماند وقتی نتخیگان در تصمیم‌سازی مشارکت نداشته باشند تصمیم‌گیران هم در کار خود وا می‌مانند.

احمدیان:

گسترش هسته‌های مقاومت فلسطین فرپاشی رژیم صهیونیستی را رقم می‌زند

به گفته دبیر شورای عالی امنیت ملی گسترش هسته‌های مقاومت فلسطین، فرپاشی رژیم اشغالگر صهیونیستی را رقم خواهد زد. به گزارش ایرنا، زیاد آل‌خاله دبیرکل جنبش جهاد اسلامی فلسطین که در صدر هیاتی در تهران به سر می‌برد؛ با علی اکبر احمدیان نماینده مقام معظم رهبری و دبیر شورای عالی امنیت ملی کشور دیدار و پیرامون آخرین تحولات منطقه به ویژه وضعیت سرزمین‌های اشغالی و شرایط روبه زوال رژیم صهیونیستی با او گفت‌وگو کرد. در این دیدار احمدیان با تجلیل و قدرانی از تداوم مجاهدت و مقاومت کم نظیر مردم فلسطین به ویژه گروه‌های مقاومت و بالاخص جنبش جهاد اسلامی بیان کرد: تنها با مقاومت می‌توان ارمان ملت فلسطین و رهایی قدس شریف از چنگال رژیم غاصب صهیونیستی را محقق کرد. او گفت: جنگ ۵ روزه نشان داد رژیم صهیونیستی رو به افول و گروه‌های مقاومت در حال صعود هستند. او افزود: حمایت از جنبش جهاد اسلامی در راستای آرمان آزاد سازی فلسطین و وظیفه خود می‌دانیم و آن را با صلابت و افتخار ادامه خواهیم داد. او با اشاره به راهبرد رژیم صهیونیستی در ایجاد اتراق در صوفو به هم پیوسته مقاومت اسلامی گفت: مقاومت در برابر رژیم صهیونیستی محور وحدت گروه‌های جهادی است و باید با هوشیاری و هوشمندی گروه‌های مقاومت، ترندهای تفرقه افکنانه دشمن صهیونیستی را خنثی کرد. احمدیان بیان کرد: پیوستن کرانه باختری به جریان مقاومت میدان جدیدی را علیه رژیم صهیونیستی گشود. دکتر احمدیان با بیان اینکه، کشورهای منطقه باید از تحولات دهه اخیر درس عبرت بگیرند، اظهار داشت: مسیر عادی‌سازی روابط با رژیم اشغال گر قدس نه تنها هیچ کمکی به امنیت منطقه نخواهد کرد، بلکه موجب از دست رفتن سرمایه‌های اجتماعی در جهان عرب و اسلام و تخریب امنیت ملی آنان خواهد شد.

وحیدی:

طالبان توجیه شده و آرامش در مرز برقرار است

وزیر کشور درباره وضعیت مرزهای مشترک ایران و افغانستان پس از درگیری‌های اخیر طالبان با مرزبانان جمهوری اسلامی گفت: طالبان توجیه شده و مرزها آرام و رفت و آمدها برقرار است. به گزارش خبرگزاری خانه ملت، احمد وحیدی در این باره بیان کرد: مرزبانان جمهوری اسلامی خیلی قدرتمند در انجام وظیفه خود مصمم و قاطع هستند اما وقتی مرزها به خصوص در شرایطی که طرف مقابل یک سیستم امنیتی قوی ندارد، دچار مشکلاتی می‌شود که از قبل هم وجود داشته است. او افزود: در روزهای گذشته با موارد مختلف پیش آمده با قدرت برخورد شده و امنیت در مرزها برقرار است و مشکلی در مرزهای این بخش از کشور وجود ندارند. البته تروریست‌ها برای سوء استفاده از این مرزها تلاش می‌کنند اما باید بدانند که آنها رها نخواهند شد و به سزای عمل خود خواهند رسید. او ادامه داد: ما به حاکمان افغانستان تذکر دادیم که بیشتر باید افراد خود را توجیه و مراقبت کنند البته یگان‌های مرزی ایران هم با قدرت از منافع ملی دفاع می‌کنند و اجازه تخطی در مرزها را به کسی نمی‌دهند اما آنها باید رعایت کنند.

اطلاعیه ستادکل نیروهای مسلح درباره طرح سر بازی نخبگان مقیم خارج

بنیاد نخبگان ستاد کل نیروهای مسلح در باره طرح سرسازی مشمولان نخبه ایرانی مقیم خارج از کشور اطلاعیه‌ای صادر کرد.

بنیاد نخبگان ستاد کل نیروهای مسلح در واکنش به خبر انتشار یافته با عنوان «مقاویت سرسازی تعداد ۱۱۰ نفر از متخصصان و کارآفرینان ایرانی مقیم خارج از کشور» که با قضاوت‌های متفاوتی از سوی افکار عمومی مواجه شده است؛ اطلاعیه‌ای به منظور تنویر افکار عمومی صادر کرده است.

متن این اطلاعیه به شرح ذیل است:

طرح سرسربازی مشمولان نخبه ایرانی مقیم خارج از کشور از دی ماه سال ۱۳۹۹ بر اساس تفاهم نامه همکاری مشترک بنیاد نخبگان ستاد کل نیروهای مسلح و معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری به مرحله اجرا درآمد و بر مبنای این طرح، سالانه در سقف بسیار محدود از مشمولان نخبه ایرانی مقیم خارج از کشور به ازای انجام یک پروژه تحقیقاتی یا فناوریانه پیشرفته و انجام همکاری‌های تعریف شده با دولت، از تسهیلات تردد و نیز کارت معافیت خدمت وظیفه عمومی برخوردار می‌شوند و در واقع خدمت سربازی خود را در یک قالب علمی می‌برسانند.

هدف اصلی از این طرح، استفاده از ظرفیت علمی نخبگان، متخصصان و کارآفرینان برجسته ایرانی مقیم خارج از کشور و تسهیل شرایط برای بازگشت این عزیزان به کشور هستند. در ضمن مخاطبان طرح مذکور، اساتید و محققان برجسته ایرانی شاغل در دانشگاه‌ها و مراکز علمی تراز اول جهان با مدرک دکتری تخصصی، دانش آموختگان برتر دوره دکتری حرفه‌ای از دانشگاه‌ها و مؤسسات علمی برتر دنیا و متخصصان و کارآفرینان فعال در مؤسسات شاخص علمی و فناوری و با شرکت‌های دانش بنیان معتبر بین‌المللی با مدرک تحصیلی حداقل کارشناسی ارشد بوده و مراکز بهره بردار از ظرفیت مشمولان یادشده شامل کلیه مراکز علمی و مؤسسات پژوهشی مورد تأیید وزارت علوم و بهداشت است و نیز ستادهای توسعه فناوری‌های راهبردی وابسته به معاونت علمی ریاست جمهوری، پارک‌های علم و فناوری و شرکت‌های دانش بنیان هستند.

حق اساسی برگزاری تجمعات یکی از فرآیندهای مشارکت سیاسی مردم و از طرق ملموس آشناشدن با مشکلات و دغدغه‌های مختلف آن‌هاست و سد این راه، می‌تواند تبعات جبران‌ناپذیری را متوجه نظام سیاسی سازد. اگر چه لایحه جدید دارای نقاط مثبت بسیاری نیز است، ولی امید می‌رود مجلس شورای اسلامی به اصلاح نقاط منفی آن بپردازد.

به گزارش نسیم آنلاین؛ لایحه «حوزه برگزاری تجمعات و راهپیمایی‌ها» که با قید یک فوریت به تصویب هیئت وزیران رسیده بود، اردیبهشت توسط رئیس‌جمهور برای طی روند تشریفاتی به مجلس ارسال گردید. با این حال با توجه به بحث‌های مختلفی که حول اصل ۲۷ قانون اساسی شکل گرفته است، نقطه‌های قوت و ضعف این لایحه را می‌توان مورد بررسی قرار داد.

نقاط قوت

یکی از نقاط قوت این لایحه، حرکت دولت به سمت نظام‌مند کردن هرچه بیشتر تجمعات است. ایده دولت برای این موضوع، تهیه سامانه‌ای است که همه فرآیندهای مربوط به برگزاری تجمعات در آن انجام شود. با این به بعد امکان نظارت عمومی و دقیق تر شدن فرآیند برگزاری تجمعات بیشتر فراهم خواهد شد، موضوعی که همواره نظام سیاسی جمهوری اسلامی را در مظان اتهام تحدید آزادی‌های اساسی قرار می‌داد. البته از آنجا که این ایده برای نخستین بار در این لایحه مطرح شده، دارای نواقصی است که می‌توان برخی از آن‌ها را به حساب جدید بودن این روش گذاشت. در عین حال، در بستر اجرا نیز ممکن است این سازوکار با ایراداتی روبه‌رو گردد که رفع آن‌ها باید از امروز مد نظر تهیه‌کنندگان این سامانه باشد.

اقدام دیگر درخور تحسین این لایحه که در ماده ۱۱ آن مورد توجه قرار گرفته، در نظر گرفتن نظارت قضایی از طریق مداخله رئیس دادگستری استان در روند تجدیدنظر نسبت به اعتراض افسراد در صورت مخالفت فرماندار با درخواست واصله است. اقدام مثبت دیگر در خصوص این هیأت تجدیدنظر در رسیدگی به اعتراضات اشخاص این استست که هیئت‌های تصمیم‌گیر در خصوص برگزاری تجمعات، از سطح ملی به سطح استانی رسیدماند. پیش از این، تصمیم‌گیرنده اصلی در خصوص اجاز برگزاری راهپیمایی‌ها و تجمعات، کمیسیون احزاب (موضوع ماده ۱۰ قانون نحوه فعالیت احزاب) بود که اعضای آن باید مطابق بند ۶ ماده ۱۱ آن قانون (که توسط لایحه جدید دولت در خصوص برگزاری تجمعات و لغو خواهد شد) در خصوص همه درخواست‌های برگزاری تجمعات تصمیم‌گیری می‌کردند ولی اعضای آن هیچ نسبت محلی‌ای (از حیث آشنایی با دغدغه‌ها، محل برگزاری تجمع، برگزارکنندگان و امور متداول محلی کی تجمع) با تجمعات نداشتند و اکثرا بسا نگاهی امنیتی به موضوع، درخواست‌های برگزاری تجمعات را رد می‌کردند. در حالی که در لایحه جدید، نخستین تصمیم‌گیرنده درخصوص درخواست برگزاری تجمع، فرماندار است که باالطبع آشنایی عمیق‌تری با درخواست‌ها و افراد خواهان برگزاری تجمعات دارد و هیئت تجدیدنظر نسبت به اعتراض درخواست‌کنندگان به دلیل رد درخواستشان را نیز استاندار، رئیس شورای اسلامی استان و رئیس دادگستری استان تشکیل خواهند داد.

اقدام دیگر لایحه جدید که نظارت بر برگزاری تجمعات را بیشتر فراهم می‌کند این است که رد درخواست و منع آن، باید مستند و مستدل و «شمشکل بر مفادی از درخواست باشد که موجب ممنوعیت برگزاری می‌شود». این اقدام سبب می‌شود که درخواست‌کنندگان به وضوح بدانند که درخواست آن‌ها به چه دلیلی رد می‌شود و از طرف دیگر، این موضوع اجازه نخواهد داد که تصمیم‌گیرندگان استانی با بهانه‌های واهی بتوانند جلوی برگزاری هر تجمعی را بگیرند. این امر رسیدگی به اعتراض نسبت به رد درخواست‌های اقدام دیگر لایحه جدید که نظارت بر برگزاری تجمعات را بیشتر فراهم می‌کند این است که رد درخواست و منع آن، باید مستند و مستدل و «شمشکل بر مفادی از درخواست باشد که موجب ممنوعیت برگزاری می‌شود». این اقدام سبب می‌شود که درخواست‌کنندگان به وضوح بدانند که درخواست آن‌ها به چه دلیلی رد می‌شود و از طرف دیگر، این موضوع اجازه نخواهد داد که تصمیم‌گیرندگان استانی با بهانه‌های واهی بتوانند جلوی برگزاری هر تجمعی را بگیرند. این امر رسیدگی به اعتراض نسبت به رد درخواست‌های اقدام دیگر لایحه جدید که نظارت بر برگزاری تجمعات را بیشتر فراهم می‌کند این است که رد درخواست و منع آن، باید مستند و مستدل و «شمشکل بر مفادی از درخواست باشد که موجب ممنوعیت برگزاری می‌شود». این اقدام سبب می‌شود که درخواست‌کنندگان به وضوح بدانند که درخواست آن‌ها به چه دلیلی رد می‌شود و از طرف دیگر، این موضوع اجازه نخواهد داد که تصمیم‌گیرندگان استانی با بهانه‌های واهی بتوانند جلوی برگزاری هر تجمعی را بگیرند. این امر رسیدگی به اعتراض نسبت به رد درخواست‌های اقدام دیگر لایحه جدید که نظارت بر برگزاری تجمعات را بیشتر فراهم می‌کند این است که رد درخواست و منع آن، باید مستند و مستدل و «شمشکل بر مفادی از درخواست باشد که موجب ممنوعیت برگزاری می‌شود». این اقدام سبب می‌شود که درخواست‌کنندگان به وضوح بدانند که درخواست آن‌ها به چه دلیلی رد می‌شود و از طرف دیگر، این موضوع اجازه نخواهد داد که تصمیم‌گیرندگان استانی با بهانه‌های واهی بتوانند جلوی برگزاری هر تجمعی را بگیرند. این امر رسیدگی به اعتراض نسبت به رد درخواست‌های

رویکرد حقوقی بر لایحه برگزاری تجمعات و راهپیمایی‌ها

نقاط منفی که اصل ۲۷ قانون اساسی را تحت‌الشعاع قرار می‌دهد



است. باوجود اینکه ابتدای این ماده با این بیان آغاز می‌شود که «اصل بر آزادی برگزاری تجمعات و راهپیمایی‌ها پس از طی تشریفات قانونی در چهارچوب احکام این قانون است» ولی در ادامه ۴ شرط محدودکننده برای برگزاری تجمعات نام برده است که اگر تجمعی دربردارنده موضوع هدف و

یا کیفیت برگزاری یکی از آن‌ها باشد، جلوی برگزاری آن گرفته خواهد شد.

پیش از همه باید عنوان کرد که اصل ۲۷ قانون اساسی تنها یک قید مبنایی (در کنار قید اجرایی عدم حمل سلاح) برای برگزاری تجمع در نظر گرفته و آن برگزاری تجمعی است که مغل مبنای اسلام باشد. به نظر می‌رسد توسعه دامنه این قید به «احکام» اسلامی که وسعت آن به مراتب بیشتر از «مبانی» اسلام است. همچنین اضافه کردن خدشه به استقلال، وحدت ملی و تمامیت ارضی کشور و محتوای اصول تغییرناپذیر در اصل ۱۷۷ که خود شامل قیود «اسلامی بودن نظام و ابتدائی کلیه قوانین و مقررات بر اساس موازین اسلامی و پایه‌های ایمانی و اهداف جمهوری اسلامی ایران و جمهوری بودن حکومت و ولایت امر و امامت امت و نیز اداره امور کشور با اتکا به آراء عمومی و دین و مذهب رسمی ایران» است، اگرچه با نیتی مثبت و برای پاسداشتست مفاهیم یادشده است ولی قطعاً خالف قانون اساسی است.

نویسندگان قانون اساسی اگر نیازی بر اضافه کردن قیود مخابراتی نبود، آن‌ها را اضافه می‌کرد و اینطور به نظر می‌رسد که منحصر کردن قیود اصل ۲۷ به دو قید عدم حمل سلاح و عدم خلل به مبانی اسلام، با در نظر گرفتن مختصات اجرای اعتراضات صورت گرفته و نشان دهنده میزان اهمیت پاسداشتست این حق اساسی شهروندان برای نویسندگان قانون اساسی است. اگرچه به صورت کلی مبانی اسلام در اصول اعتقادی این دین مشخص است و مردم کم و بیش با اصول دین خود آشنایند، ولی آشنایی با احکام اسلامی که اساسی با همه آن‌ها نیازمند تخصص در ۵۲ باب فقهی و احکام آن است، دور از انتظار است. از این نظر نیز به نظر می‌رسد این ماده لایحه خلاف قانون اساسی باشد و به عبارتی بیشتر کردن مصادیق ممنوعیت‌های مربوط به برگزاری تجمعات است.

تکنه‌ای که در خصوص بند ۱ این ماده لایحه به نظر می‌رسد این است که احتمالاً نویسندگان آن با ماهیت تجمعات و راهپیمایی‌ها بیگانه بوده‌اند، چگونه این امکان متصور است که تجمع با راهپیمایی‌ها در یک نقطه از شهر برگزار شود و موجب اختلال در نظام یا منجر به اختلال در ترافیک نشود؟ از طرفی، همانطور که گفته شد ماهیت اصلی تجمعات، اعتراض است که خود قطعاً برهم‌زننده نظم عمومی (به صورت مثبت) خواهد بود. نکته قابل توجه آن است که مطابق ماده ۱۷ این لایحه «هرگاه پس از اعلام

بحث درباره مجوز داشتن یا نداشتن برخی احزاب در اردوگاه اصولگرایان

شریعتی: شریان مجوز فعالیت ندارد رسایی: مجوز شورای ائتلاف نیروهای انقلاب منتشر شود

بود و هم به یکی از احزاب تازه تاسیس جریان اصولگرایی به نام شریان. شریعتی در این توییت خود به صاحب‌عبدهالله مرادی مدیرکل سیاسی وزارت کشور و دبیر کمیسیون ماده ۱۰ احزاب نیز استناد کرده که گفته بود: یکی از آسیب‌های فعالیت حزبی، فعالیت سیاسی بدون شناسنامه و بدون مجوز است که عموماً فضلی و با اهداف انتخاباتی صورت گرفته و تداوم این فعالیت‌ها به مرور باعث تضعیف کار سیاسی تشکیلاتی و بی‌انگیزی در فعالان سیاسی می‌شود. در مصاحبه دبیر کمیسیون ماده ۱۰ احزاب، مرادی از تشویق فعالان سیاسی برای فعالیت سیاسی شناسنامه‌دار سخن می‌گوید و به ممنوعیت و زهری تقدیم کرد و پس از چند هفته غیرقانونی با استفاده از عناوین کلی مانند گام دوم، ایران قوی وو… تاکید دارد.

بعد از انتشار این مطالب در صفحه توییتتر مالک شریعتی،

موافقت با برگزاری تجمع یا راهپیمایی، دلایل، اسناد یا شواهد متقن جدیدی مبنی بر این که برگزاری تجمع و یا راهپیمایی مشمول یکی از عناوین مواد (۴) یا (۵) این قانون است کشف شود، مراجع رسیدگی مؤلفند تصمیم‌گیر مبنی بر ممنوعیت تجمع یا راهپیمایی را بلافاصله به صورت مستندل و مستند از طریق سامانه به اطلاع برگزارکننده برسانند» هر لحظه امکان جلوگیری از ادامه برگزاری تجمع (که با برگزاری آن موافقت شده است) به دلیل اختلال در ترافیک و یا بر هم زدن نظم عمومی وجود دارد. ممنعت از ادامه برگزاری تجمع، به دلیل بروز اختلال در ترافیک یا نظم عمومی یا هر کدام از عاوبن ماده ۴ و ۵، خلاف ذات برگزاری تجمعات است، چرا که برگزارکنندگان آن، نمی‌توانند از قبل پیش‌بینی کنند که چه اتفاقی در حین برگزاری تجمع رخ خواهد داد. مضاف بر همه این موارد، برابر بند ۳ ماده ۴ قانون نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران (مصوب ۱۳۶۹) «تأمین امنیت برای برگزاری اجتماعات، تشکل‌ها، راهپیمایی‌ها و فعالیت‌های قانونی و مجاز و ممانعت و جلوگیری از هر گونه تشکل و راهپیمایی و اجتماع غیرمجاز و مقابله با اغتشاش، بی‌نظمی و فعالیت‌های غیرمجاز» نیز از مأموریت و وظایف نیروی انتظامی عنوان شده است و حضور پلیس برای تأمین امنیت و جلوگیری از بروز حوادث غیرمترقبه کافی خواهد بود و نباید هر امری مانع ادامه برگزاری تجمعات شود.

مهم‌ترین نقد در خصوص لایحه اخیر دولت، در پیش گرفتن نظام گرفتن مجوز پیشینی در خصوص تجمعات و راهپیمایی‌هاست. در نظام‌های حقوقی سه نوع برخورد در مواجهه با مجوز برگزاری اجتماعات به چشم می‌خورد: گرفتن مجوز پیشینی، صرف اعلام قبلی و تعقیب قضایی پسینی. دولت در سیستم گرفتن مجوز پیشینی می‌تواند بیشترین محدودیت را برای برگزاری تجمعات اعمال کند و از طرفی احتمال ندادن اعطای مجوز (از آنجا که معمولاً نهاداعطالکننده مجوز خود دولت است) افزایش پیدا می‌کند.

همان‌طور که در مقدمه مشاهده شد، این دیدگاه نسبت به دریافت مجوز در نظر برخی از تدوین‌کنندگان قانون اساسی نیز بوده است که به علت مخالفت سایر نمایندگان، به قانون تسجی راه نیافته و در میان قیود مطرح‌شده برای برگزاری تجمعات در قانون اساسی (عدم اختلال در مبانی اسلام و عدم حمل سلاح) جایی پیدا نکرده است.

آنچه در پایان این نوشتار لازم به یادآوری است، تکرار مندرجات اصل فهم قانون اساسی است که مطابق با آن «هر جمهوری اسلامی ایران، آزادی و استقلال و وحدت و تمامیت ارضی کشور از یکدیگر تفکیک‌ناپذیرند و حفظ آن‌ها وظیفهٔ دولت و آحاد ملت است. هیچ فرد یا گروه یا مقامی حق ندارد به نام استفاده از آزادی، به استقلال سیاسی، فرهنگی، اقتصادی، نظامی و همهج قضایی آن ندارد به کمترین خدشه‌ای وارد کند و تمامیت ارضی ایران تمام حفظ استقلال و تمامیت ارضی کشور آزادی‌های مشروع را، هر چند با وضع قوانین و مقررات، سلب کند.» به همین دلیل، مقامات سیاسی و در رأس آن‌ها قوه مجریه و قوه مقننه باید تلاش کنند تا جایی که می‌توانند تأمین موارد یادشده را بدون لطمه به حقوق و آزادی‌های اساسی مردم فراهم کنند. حق اساسی برگزاری تجمعات یکی از فرآیندهای مشارکت سیاسی مردم و از طرق ملموس آشناشدن با مشکلات و دغدغه‌های مختلف آن‌هاست و



حمید رسایی، مجوز فعالیت شورای ائتلاف از وزارت کشور، که قبل از انتخابات مجلس سال ۹۸ صادر شده و منتشر کرد، و از رسایی خواست که از مخاطبین خود، بابت این ادعا عذرخواهی کند، و به عنوان عضو موسس شریان برای پیگیری مجوز این حزب در کمیسیون حدود ۳۰۰ احزاب اقدام کند.

تاخیر دولت برای ارائه برنامه هفتم به پایان رسید

سرانجام لایحه در مجلس

نظام‌الدین موسوی سخنگوی هیئت رئیسه مجلس شورای اسلامی روز شنبه (۶ خرداد ماه) اعلام کرد که زمان قطعی تقدیم برنامه هفتم توسعه به مجلس اعلام نشده است. هرچه با وجود اینکه هنوز لایحه به مجلس ارسال نشده، و نمایندگان از کم و کیف مواد آن اطلاع کافی ندارند، با این‌حال اما این مورد اتفاق نظر دارند که این لایحه در راستای توسعه اقتصادی کشور تنظیم شده و دارای ویژگی‌های منحصر به فردی است.

با این حال تا به امروز هم وعده های برای ارسال لایحه به مجلس محقق نشده بود تا بدان جا که داد نمایندگان درآمد که دولت در نظر دارد با تاخیر در ارسال لایحه دست مجلس را برای بازنگری یا اصلاح برخی مواد بندند و در نهایت لایحه مدنظر خودشان را به تصویب برسانند. ترفندی که در ارایه لایحه بوجه در زمان دولت احمدی نژاد مورد استفاده قرار می‌گرفت.

قرار است مجلس برای بررسی لایحه برنامه هفتم توسعه را به گونهای جلسات کمیسیون تلفیق و سپس سخن‌پوشی را برنامه‌ریزی کند که لایحه برنامه هفتم توسعه تا پایان شهریور ماه تبدیل به قانون و اجرایی شود. تا زمانی که لایحه برنامه توسعه در صحن مجلس در دست بررسی است، مجلس نطق نخواهد داشت و هیچ طرح یا لایحه‌ای به اجز مطرح و لوایح سه فوریتی و استیضاح و رأی اعتماد در دستور قرار نخواهد گرفت.

^[1] به همین اساس دولت پیشنهاد کرد تا مجلس قانون برنامه پنج ساله توسعه هشتم را تا زمان تصویب قانون برنامه هفتم توسعه و حداکثر برای شش ماه تمدید کند که همین اتفاق افتاد

^[2] هرچه با وجود اینکه هنوز لایحه به مجلس ارسال نشده، و نمایندگان از کم و کیف مواد آن اطلاع کافی ندارند، با این‌حال اما این مورد اتفاق نظر دارند که این لایحه در راستای توسعه اقتصادی کشور تنظیم شده و دارای ویژگی‌های منحصر به فردی است